

Előfizetési díj:

Félévre 2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petsor egyszer 9 kr.,
többszöri hirdetésnél 7 kr.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér petsora 12 kr.

ZALAMEGYE

A lap szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.Bérmentelen leveleket csak
ismert kezeztől fogadunk el.

Kéziratokat nem küldünk vissza.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és GAZDÁSZATI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Nyílt levél.

Miszory Ignác urhoz, Zala-Egerszeg birájához.

A zala-egerszegi m. k. t. adófelügyelőség még 1880-ik évben egyik tisztjét adószámítás végett a városra küldte 3 ft. napi díj mellett, s követelte a várostól, hogy a napi díjak fedezhetése végett hónaponként 100 frtot előlegképen befizessen, mit a város kénytelen volt teljesíteni, s mintegy 700 frt előleget be is fizetett. —

Az adófelügyelőség egyszersmind kijelentette azt is, hogy az adószámolás szükségessége s ennek folytán a 700 forintnyi rendkívüli kiadás jegyzőnknek hiányos eljárása, részben mulasztása folytán merült fel; és épen ezen okok miatt a közigazgatási bizottsághoz jegyző úr ellen megindítandó fegyelmi eljárás végett az ügyiratokat bemutatta, minek következtében a fegyelmi eljárás elrendeltetett s jegyző úr pénzbírságra el is ítéltetett.

Ezen ítélet elégséges bizonyíték arra, hogy a fegyelmi bíróság jegyző úr eljárásában mulasztásokat látott, mert anélkül meg sem bírsgolhatta volna.

A törvény határozottan és világosan elrendeli, hogy ha az adószámolás a jegyző mulasztása következtében válik szükségessé, azon esetben a leszámolási költségek ugyan a községi pénztárból előlegezendők, de a mulasztásban elmarasztalt jegyző által viselendők, sajátlag általa a községi pénztárnak visszatérítendő.

Magam, és 6000 adófizető polgártársom nevében, kik a 700 frtot pótlékkal fedeztük, egész tisztelettel kérdem bíró urat, megtette-e a kellő

lépéseket az iránt, hogy jegyző úrtól a 700 ft. előleg vissza folyjon? Ha nem tette, mi annak oka, és netalán akadály? Végre, ha a városi közönséget annyira érdeklő ezen ügy további halogatására lényeges, vagy méltányos ok fenn nem forog, szándékozik-e a kellő, törvényes lépéseket és pedig célra vezetőleg megtenni, vagy bevárja, hogy ezen sérelmünknek orvoslása végett mi, összes polgárság, tegyük meg azt, mit a törvény hasonló esetekben megenged?

Az ügy kiváló fontosságánál fogva elvárjuk a gyors, erélyes és a közönséget teljesen megnyugtató intézkedést, s nem mulaszthatjuk el egyúttal e nyílt felszólalásunkat a t. megyei hatóság becses figyelmébe is ajánlani.

Zala-Egerszeg, 1882. július 10.

Árvay István.

Megyei élet.

△ Zalamegyei közigazgatási bizottságának f. hó 11-én Glávina Lajos főispán úr elnökele alatt megtartott havi rendes ülésében a folyó ügyeken kívül következő fontosabb tárgyak kerültek szónyegre:

A főorvosi jelentés a június havi közegészségi állapotot az előző hónapokhoz mérve általában kedvezőnek mondja; a gyermek közt uralgott járványok az elmúlt június hóban megszűntek. Természetes emberhímlő járványkép jelenleg még Tótszerdahely és Esztergely községekben uralkodik; teljesen megszűnt Nagykanizsán, Zala-Patakon és Budafán. — A június hónapban Szabar és Esztergály községekben kiütött, — de azóta megszűnt — vörheny járvány, az illető előjárások által kellő időben be nem jelentetve, a közigazgatási bizottság a mulasztók felelőre vonását rendelte el. — A hasznos házi állatok állapota általában kielégítő. —

Az erdőrendészeti albizottságnak a f. évi június hó 21-én tartott ülésében elintézték ügyekről előterjesztett jelentésből felemlítendő az albizottságnak a szombathelyi püspökség tulajdonát képező novai uradalmi

erdőkre vonatkozó határozata, mely szerint a nevezett püspökség, az albizottság által elrendelt helyszíni vizsgálattal constatált erdőpusztítás, és rendetlen erdőkezelés miatt az erdőtörvény 53. §-a alapján 300 frt pénzbüntetésben marasztaltatott el, egyúttal pedig az erdőtörvény értelmében készítenő rendszeres üzemterv benyújtásáig az erdők minden kihasználása eltiltatott, s a vágások kitisztására, és az azokban találtató tisztások beerdősítésére záros határidő tűzött ki. —

Különös figyelemben részesült a kir. erdőfelügyelőségnek a Zalamegye területén létező erdők 1881. évi állapotáról a földművelés, ipar és kereskedelmi miniszteriumhoz a közigazgatási bizottság útján felterjesztendő, s alább egész terjedelmében közölt jelentése, mely meggyenk erdőségei állapotának nem a legvigasztalóbb képet nyújtja; minnek oka, a szakszerű kezelésnek, és a nemzetgazdaság ezen oly fontos ága iránt való érzéknek hiányában keresendő. A kir. erdőfelügyelőség ezen jelentésében az elhanyagolt állapotok orvoslására véleményes javaslatot is terjesztett elő, a teendő intézkedések sikerének előfeltételét azonban abban találja, hogy az erdőtörvény 17. §-ában megnevezett kisebb erdőbirtokok a megyében gondnoksági kerületekbe csoportosításának, s az e kerületekbe tartozó erdők kezelésére szakképzett erdőtisztek alkalmazásának. A közigazgatási bizottság arra való tekintettel, hogy az erdőtörvény 17. §-ban megnevezett erdőbirtokok a törvény 21. §-a által szakértő erdőtisztek tartására különben is kötelezettek, s ilyenek tartására több erdőbirtokos is egyesülhet, a javaslatot, mint az idézett törvény végrehajtására célzó intézkedést, elvileg helyesli ugyan, de mielőtt a kir. erdőfelügyelőséget az erdőtiszt kerületek megalakításához szükséges előmunkálatoknak a részletes adatok, és tervezeteknek előterjesztésére utasítaná, — azt felsőbb elhatározás, illetőleg jóváhagyás végett a földművelés, ipar és kereskedelmi miniszterium elé terjeszti. —

Ezután az alispán jelentést tett a meszes-györki határban Koller Ferenc szőlőjében június hó végén ujló constatatott phylloxera-vész tekintetében történt intézkedésekről, melyek egyelőre, az infectio területének meghatározására, és a gyanús szőlők legszigorúbb elzárására szorítóznak. A közigazgatási bizottság az alispán indítványára feliratot intéz a földművelés, ipar és kereskedelmi miniszteriumhoz, hogy az infectio terület meghatározása lehetőleg gyorsan eszközöltessék, hogy így a teljes írtás foganatosítható legyen, még mielőtt a rovarok a nyári időszak eltelével a szárnyas átalakulás stadiumába lépnek. —

Előterjesztettek a megye és a nagykanizsai árvászekeknek a f. év 11-ik negyedéről szóló ügyforgalmi és a gyáni tevékenység kimutatásai, melyek szerint a megyei árvászeknél a f. év april hó 1-én hátralékban volt 3730 drb; ehhez érkezett június hó 30-ig 6644,

a tudós Fazyl efendi (a mektebi zultani tanára) társaságában nagy kedveléssel adta át magát a keleti dylezeteknek. Katykaringsó száru nargüleh-ből roppant füst-felhőket fújt a levegőbe, s édesdeden szesölte az a la turca-készített kávét.

Egyenesen Dr. Erődi lelkéi terhelte az a bün, hogy én most mint a török színházi élet ismertetője tolakodom a közönség elé. Ó vonszolt magával minden irgalom és kegyelem nélkül a török Thália templomába. Akarva, nem akarva elkeltett zárandokolnom a „grand rue de Pera“ végén ékeskedő nyári színházba, hogy ott Thália papjait és papnőit Fuzuli és Kiáni nyelvén halljam menyörögni az ottoman diésőségről.

A szíves olvasó engedelmével, mielőtt magáról az előadásról szólnék, igyekszem fogalmat nyújtani arról a sajátos épületről, amelyet a törökök „színháznak“ szeretnek nevezni.

A pérai nyári-színház külsejét illetőleg mihez sem hasonlítható találokban, mint egy roppant eszűrhöz. Falait a fullasztó hőség mérséklése tekintetéből olynemű rácsoszatból állította ki az agyafúrt architektúr, mint a minők „Freugisztánban“ az apáca zárdák, az igazhívők hazájában pedig a hárcmek lakóinak okoznak méltó bosszúságot. Képzeltet, hogy nem egy léghuzamtól remegő rheumatikus urunkbátyánk milyen „keleti kényelemben“ érezné magát, ha esetleg a sors arra kárhozná, hogy Thália ama szellős templomában végig hallgasson egy hat felvonásos rémszűmvet.

Az épület egyéb részei egészen méltók a pókháló-szerű falazathoz, s én titokban arról vagyok meggyőződve, hogy az a monumentalis építmény, melyről e helyen szó van, eddig már valamely zivatar üdvös működése folytán felvette a „néhai“ nevet.

Magá a színpad ugy hasonló a vándor színészeink által kisebb városokban felitni szokott színpadoeszkákhöz, mint egyik tojás a másikhoz. — Csupán azon

egyetlen eltérést sikerült megállapítanom, hogy a függönyön rettenetes esetet által mázolt óriási lant, babékoszoru és álarc helyett egy ékes róza-lugas díszleveg, melynek kivitele a napnál világosabban bizonyítja, hogy a művész, ki azt teremtette, nem veszedelmes vetélytársa sem Coypelnek, sem Claude Lorainnek. —

A nézőtérén nagymértékben kényelmetlen padok húzódnak végig, s a földszinti páholyok oly kitünően vannak elhelyezve, hogy az a boldogtalan, kinek osztályrészüll jutott egy ilyen szerencsétlen kabinethe bezáratni, minden egyebet kedvére bámulhat, csupán a szereplők alakjai esnek kívül láttávolan. —

Legyen szabad megemlékeznem a török színházak egyik egyiptomi-csapásáról, a töménytelen balháról, mely ártatlan állatkák állhatatos üldözése kedvére színházi mulatságát képezi a görög és örmény delnöknek, kik között mint rendkívüliséget emlegetnek egy 150 kilogrammot nyomó matronát, ki alig egy óra lefolyása alatt 100 drbot pusztított el. Demique nincs a tudománynak oly ága, melyet az illető szakértők szenvedélyléllyel ne művelnének!

A közönség a színházban egészen kényelme szerint helyezkedik el, a férfiak felrakják lábaikat a szomszédos ülőhelyekre, vagy pedig barátságosan rátámaszkodnak a mellettük ülő vállára, szóval sans gene érzik magukat, s őket a világon semmi sem feszélyezi.

A felvonások közben óriási üzleti zaj tölti be a színháznak minden zugát. Görög, örmény, zsidó, perza és török kereskedők kötnék egymással ügyleteket, s e közben a világ minden nyelvén perlekednek és káromkodnak. Szóval a török színház, felvonások közben valóságos kereskedelmi csarnok. Csudálatos, hogy Thália asszony rendre nem utasítja Mercur urat ezért a rendkívüli tolakodásért. Im azonban a zaj egyszerre meg-

„Zalamegye“ társasága.

Ajkam köztül.

Ajkam köztül gyenge zephyr lengedez,
Virág illat, bárhol megyek, körülvesz,
Fülemüle dalával csalogat,
Bús szívemre vigasztalóu még sem hat.

Amít az a fenekében rejteget,
Évről évre rajta mélyebb sebet ejt;
Nem hall már ő sem zephyrt, sem dalokat,
Irígyli a sírban nyugó halottat!

Érvácska.

A török színészetéről.

Legyen! ezuttal meghozom azt az áldozatot, — először életemben — felesapok dramaturgnak, s elbeszélék valamit a török színházakról, oly dolgakat tudni illik, a melyeknek leírásához nem okvetlen szükséges, hogy a színházi kritikus, vagy referens méltóságteljes tőgájába burkolózzam.

Alig pár napja tartózkodtam csak még az ottomanok fővárosában, midőn a Taxim kertben kijött orientalistánkat, Dr. Erődi Bélát pillantottam meg. Ó ott

reket meglátta, visszaugrott ki az ablakon; látta a pusgy Bogvay Antal gyengén lak, melyen Bogvay kirgrott,

Köv.)

51 üzenet.

batársaink, kik bennünket becses szíveskedtek, forró köszönetünket tett hirdozásaiért. — Legyen tisztelettel, míg alkalmunk ki- közölhet.

s kiadótulajdonos:

Y. IGNÁC.

József

rtárában

erszegen

el- és külföldi

ásványvizek

és jobb áron

tók.

MIHÁLY

n Zala-Egerszegen

annló

alkalmazást.

első divatárú

ARA

álloda áttelenében

orvath Miklós ur mellett SZEGEN.

és női divat cikkei:

nap- és esőernyőt, kesz-

vágó cikkeket igen nagy

on jutányos áron.

ÜNNEPÉLY

lyben tartandó ünne-

k bátor a nagybecsű

hölgyek

zerint az alkalomra

gelt

se-, mol-, tarlátán

s kellő memységben

a lehető legjutányo-

ról az illetők méltó-

bűst szerezni.

idő

Kazinczy-tér

ur házában.

chinen Zeitung“ 7 szá-

Naumann cég, Singer

és. kir. szabadalmá-

nek kihagyása miatt,

indított.

helyiségében megejtett

számu varrogépeknél

tván, bírói zár alá ve-

és N. urak részéről,

vannak, az eredményt

rger Jakab.

összesen 10374; elintéztetett összesen 7032. s így hátralékban maradt 3342 db. Nagy-Kanizsa város árvaszékéhez a lefolyt évnegyed alatt beérkezett összesen 307, elintéztetett 289 ügy db. — A kimutatások tudomásul vétettek. —

Pölöske községnek folyamodványa, melyben az ottani átvák és gondnokoltak pénzeinek továbbra is általa leendő kezelésének megengedését a gyámi törvény 285. §-a alapján kérelmezi, belügyminiszteriumhoz a felszerelési hiányok pótlása után felterjesztetik; Légrád községnek ugyanily értehmű folyamodványa pedig véleményezés végett a megyei árvaszéknek kiadatni határozatott. —

A vallás és közokt. miniszterium f. é. március 30-án kelt rendeletével a zalamegyei nem magyar ajkú iskolákban legtöbb sikerrel működött két tanító megjutalmazására 100, és 50 frt jutalom díjakat tüzvén ki, a közigazgatási bizottság a kir. tanfelügyelő előterjesztésére az első rendű megjutalmazásra Jenei Gusztáv esküdtornyai községi iskola igazgatót, a másodrendűre Markus Sándor molnári állami iskolai tanítót ajánlja.

A nemes apátii iskolaszék Simon Károly ottani kántortanító ellen a fegyelmi eljárás elrendelését kérelmezvén, a panaszos ügyiratok a vizsgálat teljesítése végett a zalaegerszegi járási szolgabíróhoz küldettek ki.

Végül a kir. adófelügyelő terjeszté elő az adó ügy június havi állapotáról szóló jelentését, mely szerint f. évi május hó végével egyenes adó fejében hátralékban maradt 1,193,207 ft 94 kr., erre június hóban befolyt 70138 ft 45 1/2 kr., maradt emélfogva 1,123,069 ft 48 1/2 kr.; összehasonlítva a f. évi június havában befolyt 70138 ft. 45 1/2 összegzet az 1881 évi június havában befolyt 46,317 ft. 31 1/2 kr. összegzettel, kitűnik, hogy a f. é. június hóban 23821 frt 14 krral folyt több be.

Bélyeg és közvetlen illeték, szőlődézsma váltás, fogyasztása adók, hadmentességi díj és egyéb követelések fejében június hóban befolyt 139,407 frt 28 kr., mely összeg 26,916 ft 33 1/2 krral mulja felül a mult év június havában hason címen befolyt követeléseket.

A közig. bizottság az adófelügyelő jelentésében foglalt javaslat elfogadásával a járási szolgabírákat és Nagy-Kanizsai város tanácsát, a hátralékok behajtása körül érélyes felügyeletre, illetőleg eljárásra utasította.

A szombathelyi m. kir. erdőfelügyelőségnek Zalamegye erdősegeinek 1881. évi állapotára vonatkozó jelentése.

Nagyméltóságú földmivelés, ipar és kereskedelem ügyi m. kir. miniszterium!

Az 1879. évi erdőtvény 34. §-a értelmében és tekintettel az 1881. évi október hó 1-én 19,966 sz. a. kelt magas rendeletre, bátorodik ezen kir. erdőfelügyelőség Zalamegye erdősegeinek állapotára vonatkozó 1881. évi jelentését az alábbiakban tiszteletteljesen előterjeszteni.

A legújabb adókataszteri munkálatok szerint ezen törvényhatósághoz tartozó összes erdőterület 266,672. kataszteri holdat tesz, vagyis ezen megye területének 26%-át erdő borítja. Ezen erdőterület a törvényhatóság 606 községe közül 523. község határában fekszik, majd nagyobb összefüggő állapotok, majd kisebb részleteket képezve. A tulajdonjogi minőség szerint következőképp oszlik fel: Államerdő 154 k. hold, törvényhatósági és községi erdő 21316 k. hold, egyházi testületek és személyek erdeje 37603 k. hold, közalapítványi erdő 2334 k. h., hitbizományi erdő 82046 k. h., közbirtokosági erdő 29447 k. h., részvénytársulati erdő 529 k. h., magánosok birtokában levő erdő 93230 k. h.

Az előforduló fánemek szerint következő csoportosítás eszközölhető: Tölgy állatok az összes erdőterületnek mintegy 30%-át, bükk és más lombfá állatok 50%-át, tűlevelű állatok 10%-át foglalják el.

Az ügyelő éles hangu esengettyűje megszólal, s a függöny felgördül. —

Epen Kemal bék híres színművét: „Sziliptria ostromát” adta elő a Colocomausli efendi igazgatása alatt álló színtársulat.

Jeles darab ez, egy rettenetes dráma, operai rézsekkel és rémséges látványosságokkal.

A darab némi jelentéktelen intermezzók ledarálása után gyorsan közeledett kifejléséhez, mely természetesen a török seregnek a muszkával való diadalmas megmérkőzésében volt keresendő.

A fellépett színésznők (kizárólag örmények) roppant gyorsasággal hadarták szerepeiket, s valamennyien azon fáradoztak, hogy férjeiket és fiaikat a „moszkov” elleni háborúra feltűzljék.

No de jött végre a hadd el hadd! A vitéz ottoman sereg felvonult egy pasa commandója alatt a színpadra. A derék parancsnok egy cérmaszál vékony uri ember levén, hogy az általa képviselt magas katonai rangot híveiben képviselje: a rémségesen bő vörös bugyogót egy vánkossal tömte ki. E daliás alak felső testrésze azonban megtartotta originális szaványságát s emélfogva a pasa két része között a szimmetriális viszonyok nagymértékben meg lének rongálva.

A kirukolt katonaság csupa vézna görög és örmény síhederekből telett ki, kik azonban midőn a hölgy páholyok közelében elhaladtak, bőven aratták a hízog felkiáltásokat: He sabbazim! He arszlanim! (En sólymom! én orszlanom!)

A község e szánandó katoságot nagy érdekléssel szemlélte, s a piqueten álló két török barátom Mehemmed Semszeddin bék és Ali Riza bék önhitt pillantásokat vetettek ránk, mintha mondani akarták volna: „Im nézzétek, ez a török színművészet!”

Ezalatt a hadakozás iszonyatos lármával kezdetét vette, s a viaskodó két rendbeli katonaság jobb ügyhöz méltó buzgalommal kezdé agyba-főbe verni egymást.

Az üzemmódokat tekintve a törvényhatóság területén levő erdők közül mintegy 60% szálerdőüzemben kezeltek, és pedig a tűlevelű fafajta 40—90 éves, a lomblevelűeknél pedig 80—120 éves forda van alkalmazásban, bár ezen állatok egy része a jelzett forda korát már jóval meghaladták. — Mintegy 20% rendszertelen szállalás alatt áll, 20%-nál pedig 20—60 éves sarj-erdő üzem van alkalmazásban. Megjegyeztetik azonban, hogy a megállapított forda tartam csak a rendszeresen kezelt erdőknél tartatik meg, míg a többi erdő tetemes része rend- és fekvésre való tekintet nélkül, sok esetben a vágathási koron alul tarlasztatik, mit sem törődve a letarolt területekkel. Sőt még azok természetes felújítását is gátolják a korlátlan és nagymérvű legeltetés által. —

Ily kiméletlen bánásmódban, mint azt már mult évi jelentésben is hangsúlyoztam, leginkább a községek, urbéres közbirtokosok, valamint az egyes egyházi testületek és személyek, nem különben a magánosok kezén levő erdők egy része részesül.

Legtöbbet szenvednek a megyének tölgyesei, melyek mind mennyiséget, mind minőséget tekintve évről évre alább szállnak. Egyébként ezen állatok gyérülése nemcsak a folytonos kihasználás és emellett gyakorolt rendszertelen legeltetés következménye, hanem részben maga a természet műve is, amennyiben a tölgyek a természetes uton való felújítás alkalmával, nevezetesen az elegyes állatokban, a bükk- és más lombfák, valamint a fenyők által is mindinkább kiszorítva, tért veszítenek.

Ami az előbb kimutatott erdősegek növekvési viszonyait illeti, ez a törvényhatóságnak délkeleti részét kivéve, — mint p. o. a tapolezai, sümegi és keszthelyi szolgabíróságok területén, hol a rendszertelen kihasználás és folytonos legeltetés következtében elpusztult erdősegek zöme van, — nagy átlagban középszerű, de a talaj jószágának nem megfelelő, minnek oka az okszerűtlen kezelésben és az erdőművelés elhanyagolásában, valamint a korlátlan erdei legeltetés által okozott károkokban rejlik. —

Nagy átlagban az évenkénti és holdankénti fatermést a tölgy állatoknál 2, a bükk és más lomblevelű állatoknál 2-6, a tűlevelű állatoknál 3-2, a vegyes állatoknál pedig 2-6 köbméterben állapítható meg.

Az összes termés ilyképen a megközelítőleg átlagos számításba vett év és holdankénti átlagnövekedés figyelembe vétele mellett a tölgy állatoknál 159,997, bükk és más lombfá állatoknál 336,660, tűlevelű állatoknál 85,331, vegyes állatoknál 69,110 s így összesen 651,098 köbméter. Ebből épület- és hasznofára esik 33%, vagyis 195,329 köbméter, a többi 70% pedig, azaz 455,769 köbméter tűzifa használatra marad.

Ezen törvényhatóság területén levő erdősegeknek fent kimutatott fatermése és azok használati értéke, az erdősegek kedvező fekvését, a termőtalaj jószágát és mélységét, nem különben annak termő képességét tekintve, kevésbé kielégítő úgy a tölgy, bükk s más lombneműeknél, mint a fenyő állatoknál. Ezen körülménynek oka a községek és urbéresok, egyházi testületek és személyek, valamint a magán kisebb birtokosok kezén levő erdőknek nagymérvű kihasználásában, rendszertelen szállalásában, emellett pedig a kihasznált területeknek a felújítás sikerülésére való tekintet nélkül eszközölt folytonos legeltetésben és az állatoknak a vágathási koron jóval aluli felhasználásában rejlik oly-

A legnagyobb halizaj közepette tárogatóként harsogott a kitémött vezér irtóztató vezényszava: „Illy arszlanim!” (Előre orszlanaim!) Végezetül, hogy a csakakép hatása teljes legyen, a háttérbe négy ágyut süttetett el a speculativ-elméjű rendező — s ezzel a darab két órai vitézkedés után szerencsésen befejeztetett.

A község török része az előadás némely részénél valóságos exaltációba jött, s midőn az esti imára kirukolt vitézi rend három ízben elkurjantotta, hogy: „Padisahim binjása!” akkor a község szintén „binjászván” oly éktelen ölégatás keletkezett, hogy azt végig hallgatni bizonyára egyike volt a martyriumoknak. Igazán lelkes színházi község az a török. A társadalom minden osztályából összesereglett bámulók, férfiak és nők egyiránt várakozáson túl felülhaladó lelkesültségre engedték magokat ragadtatni, midőn a nevetségességig komikus hadvezér ajkairól, holmi a nemzeti büszkeségnek hízog phrasist lébent el.

Felvilágosításképp megemlítem, hogy született török a színpadon soha, vagy csak igen ritka esetben lép fel, s így a török színművészetben tulajdonképpen minden görög és örmény, csupán a nyelv török.

Szegény papjai a török Thálianak különben nem részeseinek valami nagy tiszteletben, s körülbelül olyan forma társadalmi állást foglalnak el, mint a mi költő-táncosaink, csepi-rágóink, s egyéb „kóklereink.”

Az állandó színházakon kívül csaknem minden „Café Chantant”-ban van színpad, hol a kisebb francia színpadok derangirozott művésznői, s egy néhány olasz opera énekesnő tiszteletreméltó ruínája zengi elkecseregett nótaít az izlés alacsony fokán álló törökségnek.

A „Café Flamín”-ban, s más hasonfajta butyikban nem ritkán bohózatokat is adnak elő, melyek, hogy nem kiváló erkölcsösök, azt hiszem, felesleges mondanom,

Erdekes látni a török színészeket, midőn valamely franciából fordított salon darabot adnak. A glacé kez-

anyira, hogy a még néhány évvel ezelőtt számos község határának ékességét képező erdőrészek jelenleg vagy kopár térséget, vagy pedig elcsenevészedett hézagos cserjét, vagy bozótos legelőt, kedvezőbb esetben pedig értéktelen ritkás sarj-erdőt képez.

(vége követk.)

Zala-Egerszeg, 1882. jul. 8.

Tisztelet szerkesztő úr!

Olvastam valahol, hogy a népfelkeléshez az első hat hétig azért nem tanácsos csatlakozni, mert az első hat hét mutatja meg, bir-e a felkelés a sikerre kilátással.

Ilyen formán vagyok én is becses lapjával. — Várakoztam! nem ugyan hat hétig, — mert a mutatószámot követő első szám talpra esett összeállításából látom, hogy t. szerkesztő úr (felkelése), lapja megállja — helyét, azért én is csatlakozom (ezen felkeléshez) becses lapjához, nem ugyan (vitéziül) munkatársul, mert ehhez (vagy talán erre) nincs — tehetségem, hanem csatlakozom — — bakterul, akinek kötelessége a — lélekismeretes — örköds. En tehát — annyira a mennyire körülményem engedik — örködni fogok egyremásra, különösen arra, hogy városunkban a körend, és köztisztaság tekintetében mi történik, mely tisztából kifolyólag igen helyesem e lapok 1-30 számában „egy a város előmenetelét óhajtonak” — azon indítványát, mely szerint a városi t. előjáróság figyelme a — kanász kürtölések megszüntetésére hivatik fel; de ennek kapcsán arra is kérjük a t. előjáróságot, mikép nem csak az ordító hangokat hallható — éktelen kanász kürtöléseket, hanem minden jobb érzésű ember bosszantására, a szegény betegeknek pedig rémülésre szolgáló, s ma már csak a Bakonyi erdő rengetegében, és a hortobágyi pusztá végtelenjében megtűrhető kanász, csordás, csikós, berecsok durrogató — idélen betyárkodó — ostarversenyét azonnal beszüntetni. — továbbá a város központján a piacon — a városház közelében — lévő kitémő vizet adó kut dísztelen dezkabodóját befőtetni, magát a kutat korlátokkal elláttatni, ezen korlátokat és a kut környékét a piszkoságot csináló naplopók seregétől megtisztítani, egyszóval az ottani „herberget” felozlatni sziveskedjék, mert mindezek a város szegényére válnak!

Egyáltalában kérjük a városi t. előjáróságot, miszerint sziveskedjék felemelkedni nem csak annak tudatára, hogy a városi előjáróságnak intézkedésétől függ nagyrésztben a város anyagi gyarapodása, csinosodása, és szellemi előhaladása, hanem sziveskedjék felemelkedni annak tudatára is, miszerint ezen város a megye székhelye, melytől a minden irányban való haladás megkövetelhető, mert habár korlátolt körülményeink között nem törhetünk is egyszerre égfelé a magasba, mint a sas, de azért birunk a haladás eszközeivel, csak legyünk okosak mint a kis ökörszem (madárka), mely a sas (ne tessék kétféjűt érteni) szárnyai alá helyezkedve, oly magasra, sőt magasabbra repült — mint a sas! Csak ne feledjük uraim, hogy a kakas kukurútsa is azt jelenti — virrad! Haladjunk!

Egy (másik) a város előmenetelét óhajto.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Lapunk mutatószámát, valamint az 1. és 2. számot több példányban nyomtatva küldöttük szét a nagyérdemű olvasó községnek, hogy lapunk iránjával megismerkedhessenek, hogy alkalmat nyújtsunk: ugyanily módon küldjük szét a mai számot is. Nem követjük a vidéki lapok megindításánál legtöbbször dívo azon szokást, hogy a lapot vissza nem küldött előfizetőnek tekintik s nála utóbb holmi kiegyenlítés számlák fizetését bosszantólag többször is sürgetik. Azonban a nagyobb számú példányok nyomtatása és szétküldése jóval több kiadásba kerülve,

tyűt, cilindert és frackot oly felszegnődon viselik, hogy az embernek önkéntelenül Amerika néger gentleman-jei jutnak eszébe, avagy a suszter legény vasárnapi parádéja.

A török színirodalom alig érdemes a felemlítésre. A török eredeti színművek bizony eddigéig nem igen nagy haladást, s a cultura iránt minél kevesebb érzéket áruznak el. A török irdalom, — mely a lyrának annyira jeles művelőjét tudja felmutatni, számbavehető drámai íróval, az egyetlen Kemal bék kivételével, nem díszkedhetik. Titokban azonban azt is megsgúnjuk olvasóinknak, hogy Kemal bék a fentebb jellemzett „Sziliptria ostroma”-nak is szerzője.

Kemal bék egyébiránt egyik kiváló tekintélye a török reformpártnak. Műveltsége egészen európai színvonalon áll. Tanulmányait Párisban és Londonban végezvén, igen természetes, hogy a francia és angol nyelvek teljeseen birtokában van, s általában oly tehetséges férfúnak tartatik, kire nagy irodalmi és politikai jövő vár.

Leszámitva néhány kivételt, a török színirodalom csaknem kizárólag a „kara-göz” név alatt ismert alant tárgyú bohózatok, s néhány nyomorék ismétlésekből áll. A mi a repertoirt illeti, az tulajdonképpen franciából fordított színművekből van összeállítva a sztambuli színpadokon.

Keleten tartózkodásom idejében a „Besika”-üölben horgonyozó angol flotta, és a Campsacsnál állomásozó amerikai hajók tisztjei és legénysége voltak azok, kik legmelegebben támogatták a török színtügyet, dacára azon nem nyomtatéktalan körülménynek, hogy a török nyelv előttük eliftól-zagimunig „terra incognita” volt.

Ezt a roppant érdeklődést azonban vélekedésünk szerint az örmény színésznők fekete tízes szemek sokkal inkább növelték, mint csökkentették.

Kováry Béla.

vel ez előtt számos köz-
erdőrez jelenleg vagy
senevészedett hízagos
szedvebb esetben pedig
z.

Egerszeg, 1882. júl. 8.
szto ur!

a népfelkeléshez az első
satlakozni, mert az első
felkelés a sikerre kilá-

becses lapjával. — Vá-
— mert a mutatvány-
esett összeállításából lá-
elése), lapja megállja —
(ezen felkeléshez) becses
munkatársul, mert ehhez
étségem, hanem csatla-
akinek kötelessége a

En tehát — annyira a
k — örködni fogok
hogy városunkban a
tekintetében mi történik,
helyeslem e lapok 1-ső

teket őhajónak — azon
si t. előjárásig figyelem
megszüntetése hivatik
sérjük a t. előjárásigot,
angokat hallható —

et, hanem minden jobb
a szegény betegeknek
ma már csak a Bakony
gyi pusztá végtelenjében
kös, béresek durrogató —

versenyét azonnal
központján a piacon —
kötő vizet a kut dísz-
magát a kutat korlátok-
és a kut környékét a

seregétől megtisztítani,
feloszlanni sziveskedjék,
nére válhunk!

rosi t. előjárásigot, mi-
ni nem csak annak tu-
gnak intézkedésről fűg
gyarapodása, csinosodása,
sziveskedjék felemelked-

en ezen város a megye
nyban való haladás meg-
olt körülményeink között
léle a magasba, mint a
eszközökkel, csak legyünk

(madárka), mely a sas
nyai alá helyezkedve, oly
ilt — mint a sas! Csak
as kukuritása is azt je-

a város előmenetelt őhajó.

vegyes hírek.

it, valamint az 1. és 2.
ea küldöttük szét a nagy-
y lapunk iránnyal meg-
pujtsunk; ugyanily módon
nem követük a vidéki la-
dló azon szokást, hogy

őfzetőnek tekintik s nála
hük fizetését hosszantól
nagyobb számú példányok
több kiadásba kerülés,

szegmódon viselik, hogy
erika néger gentleman-jei
r legény vasárnapi pará-

g érdemes a felemelésre,
zony eddigél nem igen
— mely a lyrának annyí
ni, számbavehető drámai
ívételével, nem díszked-

megsúgunk olvasóinknak,
temzett „Sziliptria ostro-

egyik kiváló tekintélye a
ge egészen európai szín-
risban és Londonban vé-
a francia és angol nyelv-
talában oly tehetséges fér-
lmi és politikai jövő vár-
elt, a török színirodalom

név alatt ismert alan-
ny nyomorék vigjátékából
sz túnyomológ franciából
szállítva a sztambuli szín-

dejében a „Besika“ öböl-
a Campsacusanál állomá-
legénysége voltak azok,
a török színügyet, dacá-
örülménynek, hogy a tör-
numig „terra incognita“

st azonban vélekedésünk
ekete tízes szemei sokkal
tették.

Kovács Béla.

ve nem fojja roz néven van a mélyen tisztelt olvasó kö-

zönség, hogy lapunk legközelebbi számát már csak a tény-
leg előfizetőknél, vagy azoknak küldjük meg, kik szívesek
lesznek levelezési lapon velünk tudatni, hogy a lapunk
előfizetői akarunk lenni.

A lap kiadó hivatala.
Jóteknycélú mulatság. A magyar tüzoltók VI. országos közgyűlésének vigalmi bizottsága ezen közgyűlés kiadásainak fedezésére 1882. évi július hó 23-án a kaszabási kertben táncal egybekötött tekeversenyt rendez. Belépti-díj személyenként 60 kr., tekejegy 3 dobásra 30 kr. Felülízetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté d. u. 4 órakor.

Köszönetnyilvánítás. A magyar tüzoltók VI. országos közgyűlése alkalmával a zalaegerszegi önk. tüzoltó-egylet betegsegélyző alapja javára rendezendő sorsjátékhoz nyeremény tárgyak bevásárlására méltóságos Glávina Lajos megyei főispán úr 10 frot, nagyságos Skáblies Zsigmond megyei főpénztárnok úr 10 frot ajánlkozni kegyeskedvén, a nagylelkű adományozóknak ez uton is hálás köszönetét fejezi ki

a magyar tüzoltók VI. országos közgyűlésének központi rendező bizottsága.

Eljegyzés, esküvő. Dr. Benécz Ferenc, a nagykanizsai ügyvédi kar egyik tehetőség tagja, a napokban jegyezte el Eperjesi Sándor nagykanizsai tekintélyes ügyvéd szelleműs leányát Gizellát. — Egerfaljai Bencz Endre nagykanizsai póstatiszt f. hó 12-én vezetett oltárhoz Pécsét vízeki Talián Sarolta kisasszonyt. Kroszt Gyula gyógyszerész s a várpalotai gyógyszerész tulajdonosa e hó 2-án tartotta esküvőjét Körösy Mariska kisasszonnyal. Zavartalan boldogság koszorúzza frigyüket!

Köborló cigányok. Bucsú-Szent-Lászlórol vettük a következő sorokat: Becses lapja f. é. 2-ik számában „Zala-Szent-Györgyöl közölve“ olvasom a köbor cigányok garázdálkodását. Köszögünk is június 17. óta valóságos középpontja e csavargó seregnek, hol még azt is megengedik magúknak, hogy a falu kellő közepén levő vendéglőben órákon keresztül dorbézolnak és pedig magúknak a vendéglősnek oltalma alatt, aki midőn az előjárásig a rakoncátlanokdókat el akarta parancsolni, az elhajtas ellen tiltakozott s azt meg sem is engedte. . . .

A zalaegerszegi teke-egylet által f. hó 9-én rendezett és tekeversenyyel egybekötött mulatságra díszes közönség sereglett egybe s vidám hangulat között folyt kitarotán a tánc késő éjjelig. A tekepályán is nagy volt az élénkség s a kibocsátott 400 jegy már 10 óra felé teljesen elfogyott. A mulatság az egylet részére szépen jövedelmezett.

Törölt zászlovatás. A nagykanizsai önkéntes tüzoltó-egylet zászlóavatási ünnepélye f. é. auguszt. 15-én tartatván meg, tisztelettel felkértem a hazai tüzoltó társaságokat meghívóink szíves válaszára, különösen, hogy hányan jönnek, hogy a jegyeket eleve megküldhessük. Akik pedig meghívót bármely okból eddig nem kaptak volna, azoknak egyszerű értesítésre póstafordulattal küldünk. Mielőbb intézkedést kérik, hogy zászló-avatási emlékkönyvünkbe a társaságok képviselőinek nevei lehet hiven felvétesse. Hazafini tisztelettel. N. Kanizsai július 12. 1882. Oroszváry Gyula ügyvéd, egylet elnök.

Halál mérges gomba evése következtében. Csásról írják lapunknak: Kocsis György f. hó 2-án délután az erdőre ment gombát szedni. Hazá jövén, a szedett gombát azon kéressel adta át fiatal feleségének, hogy azonnal készítse meg. — A gondos nő sietett férje kívánságának eleget tenni s csakhamar az asztalon volt a gomba. Az asztal körül jó kedvvel foglalt helyet a férj, a feleség, karján kis csecsemőjével és egy tizenhárom éves szolgálóleány s vig beszélgetés között fogyasztották el a gombát. A gazda meghagyásához képest vacsora végeztével azonnal lefeküdtek, hogy másnap reggel annál korábban foghassanak a napi munkához. Hétfőn a hajnal hasadtával a szolgálóhegyre siettek, hol azonban már a délelőtti órákban gyomorfájásról kezdtek egymásnak panaszkodni. E baj mindinkább erőt vett rajtuk; végre annyira elgyöngyültek, hogy kénytelenek voltak a munkával füllagnyi — és haza tértek.

A betegeknek naponként észrevetőbbé vált a levertés és bágyadság. S néha betegségek okát ismerték, óvakodtak azt másokkal közölni, orvosi-segélyre megépen nem gondoltak. Nem tulajdonítottak ugyan is a gomba evésnek komolyabb következményt a gyomorfájásnál, melyet magától megszünhetőnek hittek. A negyedik nap éjjelén (csütörtökön) az asszony és a tizenhárom éves rokon leány, kit a háznál szolgálólul alkalmaztak, a hosszú szenvedés áldozataivá lettek. Az orvos, kihez már csak a legutolsó pillanatban fordultak, későn érkezett.

A leányt halva, az asszonyt a legnagyobb kínokkal küzdve haldokolva találta. A férjnek, ki erősebb testi szervezete folytán a fájdalomakat jobban kibírta, az orvos által rendelt gyógyszer adta vissza egészségét. A kis csecsemő életben maradásához azonban, ki baját édes anyja tejével szopta, nagyon kevés a remény. A szerencsétlenül kimúltakat az egész község részvéte mellett kísérték f. hó 7-én örök nyughelyükre. —

Phylloxera Keszthelyen. A meszes-györki hegyben a phylloxera által fertőzött terület mintegy hat. kataszt. holdat tesz. — Hlykép a kiirtás lehetséges és remélhető, hogy az legközelebb állami költségén foganatba vétetik.

Névváltoztatás. Grünbaum Miksa zalaegerszegi illetőségű ugyanittani lakos, valamint Simon, Regina és József nevű kiskorú gyermekei Fenyvesi-re változtatták vezetéknevüket. —

Beküldetés. Ne a kanász kürtölés megszűntetésével, — hanem a korkiváramlások megfelelő átalakítást komolyan sürgető, a város lakóit pedig a reggel hat óra utáni nyugalmas alvásnál jobban érdeklő dolgokon kezdjük a reformot.

Ha valamikor városunkban bel- és külváros lesz, — majd akkor parancsoljuk meg a kanásznak, hogy

csak a külvárosban kürtöljön; vagy ha jobban tesszük, ugy németesen, tehát trombitáljon.

A rendhez szokott katonákat és tüzoltókat fel és összetrombitálják. Nem szásszor szükségesebb a lusta, rendetlen szolgálok fülebe trombitálni; akik még így is sokszor itthon felelik a disznókat???

Az olyan tüzoltó pedig — aki a d sznó alaromat a tüzoltó ébresztőtől nem tudja megkülönböztetni . . . ? nem érdemli meg, hogy valaki esetleges csalódlása miatt nyugtalan éjjeket töltsön.

(Szükségeseznek tartjuk megjegyezni, hogy közölt programunkhoz egyes szent kötelességünknek ismerjük városunk minden híven ügyét tüzetes megbeszélés tárgyává tenni s a korszellem által hangosan követelt átalakítások foganatba vétele mellett erőnköztől kitelhetőleg küzdeni. Ez azonban nem zárja ki azt, hogy egyesek nézeteinek kifejezést ne adjunk, bahár azok kisszerűek nézetszerűek. Hisz háborúkban is nem kerül mindjárt döntő ütközetre a sor, hanem ezt rendszerint apróbb csatározások szokták megelőzni. Ily értelemben méltóztassék venni lapunk ama közleményét is. Szérek.)

Magyar állampolgári kötelekbe feivétel. Az 1879 évi L. t. c. értelmében Zalamegye területén a magyar állampolgári kötelekbe az 1881. év folyamán Veissenberger Mária bécsi illetőségű nevelőnő, türjei lakos vétetett fel. Ugyancsak a hivatkozott törvények értelmében a megye területén az 1881. év folyamán a magyar állampolgári kötelekbe elboocsátattak: Eppinger József salomvári illetőségű cukrász, triestzi lakos, Lipschitz Jakab eszabrendeki illetőségű szőrű kereskedő bécsi lakos, Malovetz Nep. János nagykanizsai illetőségű ércműkereskedő, bécsi lakos. —

Elismerésre méltó intézkedés. A Körmenten székelő Vas-Zalamegyei takarékpénztár tekintettel arra, hogy a régi öt forintosok a közforgalomból f. hó 1-én kimentek és már is akadtak egyesek, akik az ily öt forintosok beváltásáért díjat szedtek, határozatilag kimondotta, hogy a régi öt forintosokat ezután is minden levonás nélkül elfogadják. Midőn a nevezett takarékpénztár ezen humanus és a közönség érdekeit szem előtt tartó intézkedését a t. olvasó közönség értésére adjuk s maga a tény felett a nyilvánosság útján elismerésünket nyilvánítjuk; nem mulaszthatjuk el egyuttal a helybeli takarékpénztár t. választmányának becses figyelmét is hasonló fűdvs intézkedés behozatalára felhívni. —

Távirat-feladási lapok után fizetendő díjak. A közmunka és közlekedési m. kir. miniszter, hogy a távirat feladási lapok mostani nagymérvű pazarlásának véget vessen, továbbá, hogy a távirat feladási és kiadási lapok előállításával járó költségeket a táviró hivatal igénybe vevők fedezzék, rendelti uton intézkedett, hogy f. évi augusztus hó 1-től kezdve a magyar korona területén fennálló valamennyi állami és nyilvános használatú vasuti táviró hivatalnál a feladási lapok darabonként egy krajcárért adassanak ki és pedig az állami táviratok feladására rózsaszínű, a sürgős magán táviratok feladására zöldszínű, a sürgős kivételével bármely más fajta magán távirat feladására fehér színű papírra nyomtatott feladási lapok lesznak használva. —

Műkedvelői előadásokra vonatkozó belügyminiszteri rendelet. A belügyminiszter a magyar színész-egylet központi igazgató-tanácsának azon előterjesztése alapján, mely szerint a vidéki magyar színészet fejlődése egyik akadályául az országban nagyobb mérvben elszaporodó azon műkedvelői társulatokat jeleli meg, amelyek nem egyes jótékony célokra koronkint, hanem állandóan és pedig üzleti célra rendeznek előadásokat, — felhívta a törvényhatóságokat, hogy a helyi hatóságokat utasítsák, miszerint azon idő alatt, amelyet egy színtársulat egy helyen tölt, műkedvelői előadásokra engedélyt ne adjanak, azonban kizárólag jótékony célra műkedvelői előadások mindig tarthatók.

Szini tudósítás.

Mult hó elején érkezett városunkba ifju Bokor József színtársulata, mely azóta a közönség oly pártalása mellett folytatja előadásait, hogy magát fentartani képes. Lapunk eddig megjelent számaiban tér szűke miatt csak az előadott színdarabok sorozatát közölhettük, ezuttal pedig már meghaladtuk e hosszadalmas dolog lenne az eddig tartott összes előadásokról részletes kritikát írni, azért csupán a társulat eddigi működéséről általában véve, s annak elsőrendű tagjairól fogunk rövid kritikát adni. —

Igazgatója elismerésre méltó buzgalommal iparkodik a mai napság nagyon felkapott s különös előszere- teiben álló operettek színe hozni, s a legújabb színdarabokat adni, mi által a közönség azon előnyben részesül, hogy színirodalmunk legújabb termékeit itt a vidéken is megismerheti. Dícséretet érdemel azért is, hogy állandó zenekart tart, mi a kevésbé alkalmas zongorát és cigányzenét mellőzhetővé teszi. A zenekarnak ő a karmestere, s elmondhatjuk, hogy azt igen ügyesen és nagy szakavatottsággal tanítja be és vezeti. Elismerést érdemel még azért is, hogy Ujházy Edét, a budapesti nemzeti színház közkeveltségében álló művészt vendégszereplésre hívta meg, s ez által alkalmat adott városunk közönségének a kiváló színművész megismerésére, a kiről szólva, bár jeles tehetségét és kitűnő játékát készséggel ismerjük el, nem hagyhatjuk megjegyzés nélkül, hogy azon belhiedelemben látszik éni, hogy a közönség van a színészért és nem ez amazért, s ebből kiindulva azt tartja, hogy a közönségre nézve oly rendkívüli szerenese ha őt láthatja és hallhatja, hogy az az iránt köteles tiszteletéről is néha-néha megfelleked-

hetik. —

Berzsenyi Julia, az első énekesnő, különösen operettekben, s melyekben a jó hang nem elég, hanem szükséges, sőt fontosabb a technica, meglehetősen jól iskolázott hanggal bírván, szép sikert aratott. Hangja kel-

lemesen eseng és jó, játéka ügyes, kellő routinnal bír, szerepébe többé-kevésbé beletalálja magát, s azt mindig jól betanulja, csak az oly improvizatiók elhagyására figyelmeztetjük, melyek a jó izlést sértik. —

Ifju Bokor Józsefné, énekesnő, igen csinos nő, de hangja nem képesíti őt énekes szerepekre, s azért más szerepkört ajánlanánk neki, ezenkívül éneke s előadása kissé vontatott és életmélküli, a minék okául szívesen tekintjük azt, hogy a magyar nyelvet nem érti tökéletesen s ezért kiejtése idegenszerű, a színpadon nem eléggé otthonos, s többnyire mint szobor áll, s ha taglejtéssel kíséri is játékát, az sem egészen correct. Általában véve látszik rajta, hogy újonc, különben elismeréssel kell lennünk azon pártalan szorgalomért, melylyel a magyar nyelvet elsajátítani igyekszik. —

Gálóssy-né Bussay Clarisse ügyes, jó színésznő, a színpadon nagyon otthonos, de folyton izeg-mozog, tulaj- ságos a lév benne s ezért fordulatai, mozgásai és taglejtése, a melynél különösen kifogásolható, hogy az egész kart használja, nem a legszerencsésebbek, minden szerepben a naivot adja, s ezt a túlságig viszi, és ezért majd azt lehet felőle mondani, hogy a ki egy szerepben látta, minden szerepben látta őt; hibája még az, hogy a komolyságot, hol kellene, nem bírja megtartani.

Id. Bokor Józsefné szerepét mindig igen jól választja, jól betanulja, átérzi és jól is játsza, de gyakran nem állhat ellent annak, hogy kisszerű és izléstelen színészi fogásokkal csináljon hást.

Györfyné P. E. a mellékszerepeket jól betölti, szorgalmáért dícsérhető. —

Gálóssy János az első énekes, hangja jól iskolázott, de kivált az alsó hangoknál gyenge s kissé tompa és fátvolyozott, szerepét többé-kevésbé betanulja, a színpadon otthonosan érzi magát, de szintén azon hibában szenved, hogy játéka mindig ugyanaz, a különböző szerepekben egyugyanazt személyesít, s tőle komoly férfias hangot a színpadon még nem hallottunk, hanem mindig a magával gyámoltalan és félnék embert állítja elő minden szerepében. —

Id. Bokor József bariton, eltekintve attól, hogy roppant termete miatt legkevésbé sem színpadi alak, a mi az illusiót még kiváló nagy művészeknél is rontja, jó színész, hangja jó és iskolázott, comicus szerepekben a közönséget nem annyira előadásával, mert gyakran a leghatasosabb kifejezések és szölamok a közönség emlékezetében nyomot nem hagyva hangzanak el akajáról, mint inkább arcjátékával neveteti meg, de gyakran túloz, különben ügyes rendező, hanem sokszor van szükség a sugóra. —

Somogyi Antadról mindent megmondunk, ha azt mondjuk, hogy régi színész, s ezért kellő routinnal bír, s több-kevesebb szerencsével eljárászik minden szerepet, de igazán átérzeni és élethűen adni nem bír egyet sem; hajlama van a túlzásra, maszkirozása mindig rosszul sikerül és szerencsétlen. —

Komlósy József kezdő színész, vagy legalább is annak látszik, nem tudja a színpadon hogyan álljon, hogyan üljön s hová tegye kezét, különös szerepköre már t. i. olyan, a melyben otthonos volna, nincsen, hanem nagy buzgalommal igyekszik mindenféle szerepben szerencsét próbálni, különben szorgalmáért dícsérhető.

Dancz Lajosról nem mondhatunk sok hízeltőt, ha néha hatást csinál is, az inkább szerepeinek érdeme, a melyekből színtelen és monoton játéka s előadása sokat leront. — Nála nem hagyhatjuk megjegyzés nélkül azt a komédiásszerű izléstelen módot, melylyel jutalomjátékát a közönség tudomására hozta. —

A társulat tehát általában véve olyan, mint a vándor színésztársulatok nagy része, nem a legjobb, de nem is rossz, sikerültebb előadásai élvezetet képesek nyújtani. —

Törvénytörési csarnok.

A Bogyay Antalnak elkövetett gyilkosság és Hátzky Kálmán kárára megkísérelt rablás büntetene vég- tárgyalása.

(Folytatás.)

Hatodik tanu Pávlovits József eseléd Hátzky Kálmánnal, a szakácsnéval és szolgálóval együtt a konyhában volt, midőn három rabló a konyhaajtóban megjelent és az uraság felől kérdőzködött; egyik rabló a konyhaajtóban maradt és fegyverének esővét feléjük tartotta, a másik kettő pedig a szolgáló vezetőse mellett elment az uraságot felkeresni; nemsokára azonban mind a három rabló eltávozt; azt, hogy a fegyverek fel voltak-e huzva, tanu nem látta. —

Hetedik tanu Hegyi Mária szolgáló Hátzky Kálmánnal. Ő is a konyhában volt, midőn a rablók megjelentek; kérdőzködtek az uraság után; azt mondták, hogy ők kéményseprő legények, egy kis figurát akarnak csinálni és felszólították a tanut, hogy őket vezesse be az urasághoz; azután kettő vele ment; az ebéllőhöz vezette őket, és kinyitotta nekik annak ajtaját; midőn pedig ezek eltávoztak, ő bement a szobába és innét hallotta, midőn Bogyay Antal az ablak alatt nyöszörgött.

Nyolcadik tanu Molnár Lizi szakácsné volt Hátzky Kálmánnal. Pávlovits Józseffel és Hegyi Mária- val együtt a konyhában volt ő is, midőn a rablók annak ajtajában megjelentek; ennek elbeszélése szerint a rablók azt is kérdezték, hogy hányan vannak a nőséledek? egyébként ép ugy vall, mint Pávlovits József.

Kilencedik tanu Farkas Vendel, Káplár Németh Józsefné eselédje. Előadja, hogy a rablást meg-előzőleg Savanyu József, gazdájának Káplár Németh Józsefnél volt és tanu az ablak alatt hallotta, midőn Savanyu mondotta Káplár Némethnek: „Rendekre megyünk.“ Augusztus hó 31-én Káplár Németh József éjjel ment haza, és tanut elküldötte lovát keresni. Továbbá bemondja, hogy Káplár Németh Józsefnék neje arra kérte őt, hogyha kérdezik, csak azt mondja, hogy este 9 órakor Káplár Németh már otthon volt.

